

Fehér Józsefné

1950-ben Budapesten készült ez a kép rólam, amikor a második férjemhez hozzámentem. A második férjem, Fehér József nem volt zsidó. De nagyon boldogan éltünk, nagyon szerettük egymást. 1926-ban született. Ő két évvel volt fiatalabb, mint én. Mezőtúri volt. [Mezőtúr Jász-Nagykun-Szolnok vm.-i város, ekkoriban, az 1920-1930-as években 27 000 fő körül ingadozott a lakosság lélekszáma. -- A szerk.] Úgy találkoztam vele, hogy ott, ahol mi laktunk, az első emeleten lakott albérletben. Azért maradtunk aztán később is ebben a lakásban, mert a férjem nagy autóimádó volt, és itt volt a garázs. Villanyszerelő volt. Aztán később a Rákos menti ÁFÉSZ-nél anyagbeszerző lett. Aztán a földalattinál is dolgozott mint villanyszerelő. A háború után nem foglalkoztam a zsidósággal. Nem hiányzott. Énnekem az életemet ő töltötte ki. De a szívem az

mindig zsidó volt. És maradt is. Nem léptem be a pártba. A férjem sem. Mi nem is politizáltunk a férjemmel. A politika minket nem érdekelt. Boldogok voltunk. A háború után első munkahelyem a Lapterjesztő volt. Ott kartonkezelő voltam. Mi vezettük fel a kartonra, hogy ilyen újságból ennyit kér az újságos ott vidéken, abból annyit. Körülbelül másfél évet dolgoztam csak ott, akkor az megszűnt. Utána kerültem a Rózsa utcai közértbe eladónak. És eljött a férjem, és hát egy ilyen munkahelyen a férfi is tegezi a kollégáját. Meghallotta a férjem, és közölte, na, ide többet nem mész. Egyszerűen féltékeny lett. Akkor elmentem, a Kodály köröndnél is volt egy nagy közért, oda. Én a csokoládérészlegnél voltam. Aztán utána a Május 1. úti ruhagyárban dolgoztam. Ott gombot varrtam. Utána pauza, és aztán kerültem a Medimpexhez. Én ott valóban jól éreztem magam. Mint liftes kerültem be. És utána aztán már fölvittek a gyógynövényosztályra, ott dolgoztam mint vezető a gyógynövényraktárban. Nyugdíjba az Auróra rendelőintézetből mentem. Ott be voltam osztva orvosírnoknak. De amikor hiányzott egy asszisztensnő, akkor beraktak. Szóval elég mozgalmas munkakörökben dolgoztam! A sors úgy hozta, hogy mióta egyedül vagyok, egyre inkább zsidónak érzem magam. Minden második hónapban kapok krumplit, hagymát, két szardíniát, fügét, datolyát, narancsot, egy tábla csokoládét, lisztet, cukrot, tojást, mindent. Először, nagyon-nagyon régen még kaptam meleg ételt is minden nap. És kóser ételt hoztak, de vackot. Ezt lemondtam. A hidegcsomag jár minden olyan zsidónak, akinek anyagilag vagy a helyzete ezt szükségessé teszi. Jól esik a gondoskodás. Megnézem a zsidó műsorokat a tévében, és meghallgatom a rádióban is, ami erről szól. Amióta ágyhoz vagyok kötve, csak ez az én szórakozásom.